

C door het jaar 5
Maria Assumpta
9 februari 2025

Eerste lezing (Jes 6,1-2a.3-8)

Uit de profeet Jesaja

Jesaja vertelt:

‘ In het jaar dat Koning Uzzia is gestorven
zag ik de Heer God in een droom.

Hij zat op een hoge, statige troon.

Hij droeg een mantel, waarvan de sleep heel de tempel vulde.

Er stonden Serafijnen rond hem, elk met zes vleugels.

En die riepen luid:

‘ Heilig, heilig, heilig is de Heer van de machten;
heel de aarde is vol van zijn heerlijkheid.’

De deurpinnen in de dorpels schudden van het luide geroep
en de tempel stond vol rook.

Ik riep: ‘Wee mij! Ik ben verloren!

Ik heb met eigen ogen de koning, de Heer van de machten gezien!

Nochtans ben ik een mens die onwaarheid spreekt,
zoals ook het volk waar ik toe behoor.’

Maar één van de serafijnen nam met een tang
een gloeiende kool van het altaar.

Hij raakte er mijn mond mee aan en sprak:

‘Zie, nu het vuur jouw lippen heeft aangeraakt,
zijn je fouten teniet gedaan, is je schuld gedelgd.’

Daarop hoorde ik de stem van de Heer:

‘Wie zal Ik naar mijn volk sturen, wie kan er spreken in mijn naam?’

En ik antwoordde: ‘Hier ben ik, zend mij.’

Tweede lezing (1 Kor 15,1-11)

Uit de eerste brief van de apostel Paulus aan de christenen van Korinthe

Zusters en broeders,

mag ik jullie herinneren aan de blijde boodschap die ik jullie eens heb doorgegeven?

Jullie hebben toen met die boodschap ingestemd.

Die hebben jullie dan tot grondslag van jullie leven gemaakt.

Het is door die boodschap dat jullie gelukkig zullen worden,

tenminste als jullie echt in mijn woorden hebben geloofd

en er trouw aan blijven.

De kern van mijn boodschap was

dat Jezus Christus gestorven is om de fouten van de mensen goed te maken.

Hij heeft waargemaakt waarnaar in de schrift uitgekeken werd.

Dan werd hij begraven,

maar op de derde dag is hij weer tot leven gekomen.

Ook dat stond in de schrift.

En eerst Petrus, daarna de twaalf apostelen hebben hem dan ontmoet.

Dan is Hij ook nog verschenen aan meer dan vijfhonderd volgelingen.
Enkelen daarvan zijn ondertussen gestorven, maar de meesten kunnen er nog van getuigen.

Weer later heeft ook Jakobus hem gezien, en daarna ook alle andere leerlingen.

De laatste van allen, die hem ontmoet heeft, ben ikzelf.

Ik was immers helemaal verkeerd bezig.

Ik vervolgde al wie in die Jezus geloofde.

Ik ben het dus helemaal niet waard om een leerling van hem genoemd te worden.

Maar God is vol genade.

En daardoor ben ik geworden wie ik nu ben.

Weet wel: God is niet voor niets barmhartig voor mij geweest.

Want ik heb hard gewerkt, harder dan wie ook.

Of beter: Gods genade heeft mij aan het werk gezet.

En waar het op aankomt is niet dat ik of iemand anders de blijde boodschap doorgeeft,

het komt erop aan dat jullie die boodschap horen, en erin geloven.

Evangelie (Lc 5,1-11)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

Jezus stond aan de boord van het meer van Gennesaret.

Een massa mensen stond rond hem,

en iedereen probeerde zo dicht mogelijk bij hem te komen,

om geen woord te verliezen van de boodschap die hij bracht.

Hij zag dat daar op het strand twee boten lagen.

De vissers waren bezig hun netten te spoelen.

En hij vroeg aan de eigenaar van een van die boten, Simon,

om met hem een eindje van het land af te varen.

Hij vond het beter van daaruit de mensen toe te spreken.

Toen Hij gesproken had zei Hij tegen Simon:

‘Vaar nu naar het diepe van het meer,

en werp daar je netten uit.’

‘Maar meester toch,’ antwoordde Simon,

‘we hebben de hele nacht niets anders gedaan,

en we hebben niets gevangen.

Maar kom, omdat jij het vraagt zullen we de netten nog eens uitwerpen.’

Ze deden het en – o wonder - ze vingen zo’n massa vis

dat hun netten ervan scheurden.

Ze moesten zelfs de hulp inroepen van hun makkers in de andere boot.

Die kwamen helpen, en ook zij vulden hun boot tot zinken toe.

Wanneer Simon Petrus dat zag, viel hij op z’n knieën voor Jezus en hij zei:

‘Ga weg van mij, Heer, ik ben maar een zondige mens.’

Door dat wonderlijk gebeuren hadden Simon en zijn maten immers schrik gekregen.

En ook Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs,

die met Simon samenwerkten, hadden de schrik te pakken.

Maar Jezus zei tegen Simon:

‘Je moet niet bang zijn.

Voortaan zul je mensen vangen.’

En nadat ze hun boten aan land hadden gebracht, lieten ze alles achter en volgden Jezus.

Homilie

Z en B,

In de reeks 'Het Vaticaan' van Professor Torfs, dat vorig jaar op de VRT werd uitgezonden, heeft bisschop Bonny van Antwerpen een opmerkelijke uitspraak gedaan.

Hij zei: 'als ik in een klas kom, dan vragen de leerlingen: mijnheer, bestaat God? Dan zeg ik: ik weet het niet. En eigenlijk: het interesseert mij niet.

Maar ik ben christen, en wat is het eerste waarin een christen gelooft? Dat is Jezus Christus. Om hem gaat het. En wat mij interesseert is wat hij gezegd heeft, wat hij gedaan heeft, en... wat **hij** over God heeft gezegd. En **dat** geloof ik. En meer dan wat **hij** over God heeft gezegd, heb ik ook niet nodig.'

Toch wel verrassend dat een bisschop durft te zeggen dat hij niet weet of God bestaat.

Maar wat hij hier eigenlijk wil zeggen is: het gaat hem in het geloven veel meer over 'in wie' we geloven, dan 'wat' we geloven.

Daarom zegde hij verder: 'ik denk dat dat een fundamenteel iets is voor de toekomst van het christendom: dat we de discussie over God een beetje loslaten, want de vraag 'bestaat God, of bestaat God niet', dat is van de moderne tijd.'

Belangrijk is dat we God ontdekken in mensen.

Z en B,

Ik denk dat dit ook duidelijk wordt gemaakt in het evangelie van deze zondag, in wat zich daar afspeelde aan het meer van Galilea.

Waarom deden Simon en zijn maten wat die Jezus van Nazareth hen voorstelde?

Toch niet omdat het een verstandig voorstel was.

Jezus was een zoon van een timmerman, van vissen kende hij niets. En daar ging hij die ervaren rotten eens zeggen hoe ze het moeten aanpakken.

Niet verwonderlijk dat ze riposteerden: 'wat kom jij ons nu voorstellen? Denk je misschien dat we onze stiel niet kennen.'

Ze zullen zich wellicht een beetje ingehouden hebben, want het zou evengoed gekund hebben dat ze naar mekaar gingen roepen: 'moet je eens horen wat die landrot hier aan onnozelheid voorstelt.'

Neen, dat deden ze niet. Ze discussieerden niet over het voorstel, ze begonnen niet over hun jarenlang opgebouwde visserskennis.

Integendeel.

'O.K.' zegden ze 'we zullen het doen.'

en dan kwam het belangrijkste: 'omdat **jij** het vraagt.'

Inderdaad, als mensen geloven in iets dat niet te bewijzen is, dan doen ze dat niet op basis van argumenten, maar op basis van iemand in wie ze geloven.

‘Zoals die leeft, zoals die met zijn medemensen omgaat, zoals die een schat van een mens is, kan het geloof van waaruit hij/zij leeft niet zonder zin zijn. Daar willen ook wij ons leven op richten.’

Dat, Z en B, is de uitdaging voor de toekomst van het christendom, zoals we bisschop Bonny hoorden zeggen: stoppen met discuten over **wat** het zou kunnen zijn waarin we geloven, maar in onze manier van leven laten zien **dat** het de moeite waard is te geloven.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.